

ת"פ 52871/02 - מדינת ישראל נגד אסף לוזון - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 19-02-52871 מדינת ישראל נ' לוזון
תיק חיזוני: 79115/2019
לפני כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאיר
מדינת ישראל
המאמינה
ע"י ב"כ עוה"ד עמית חומרי - נוכח

נ ג ד
הנאשם
אסף לוזון - נוכח
ע"י ב"כ עוה"ד מאיר לחן - נוכח

החלטה

האם יש להורות למאשימה להציג את כל כתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות בתביעות לכיש, בעבירה של חבלה חמורה, על מנת לאפשר להגנה לשקלול ולבסס טענה של אכיפה ברורנית - זו השאלה העומדת לפתח.

רקע עובדתי וטייעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

- הנאשם מואשם בשני אישומים בכתב אישום אחד, אך הרלוונטי לעניינו הינו האישום השני לכתב האישום, בו מואשם הנאשם בעבירה של **חוללה חמורה** לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תש"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- כפי הנטען באישום השני לכתב האישום, ביום 20.02.2019 בשעה 07:00 נגג המתלון 2 (להלן: "המתלון") ברכבו בכਬש מס' 4 לכיוון צפון. בהגיעו לצומת הסמוכה לבאר גנים, יצא הנאשם עם רכבו מבאר גנים לככיש 4 במהירות והמתלון נאלץ לבלם את רכבו. בהמשך לאמר, המתלון ניסה לעקוף את רכבו של הנאשם אולם הנאשם סטה בין הנתיבים ולא אפשר לבצע עקיפה, כך ממשן כקילומטר וחצי.
- בשלב זה, עצר הנאשם את רכבו באמצעות הכביש המהיר, יצא מהרכב וניגש לרכבו של המתלון. מיד ובסמוך, פתח הנאשם את דלת רכבו של המתלון ותקף אותו בכך שהכה אותו במכות אגרוף לפניו. המתלון התגן באמצעות ידיו וכתוצאה מכך פגעו מכות האגרוף בידו.
- כתוצאה מעשי של הנאשם נגרמו למATALON שבר בಗיל פרוקטימי לא תזוזה באכבע 5 בcpf ידו השמאלית וכן שבר עם סטיית ציר לימין מלאוה במהטומה של המחיצה באפו.
- ביום 06.10.2019, הגיע בא כוח הנאשם בקשה למתן צו להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 19982 (להלן: "החוק"). בבקשתו, עתר הסגנו כי בית המשפט יתן צו למאשימה להמצאת כל כתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות בתביעות לכיש בעבירה של חבלה חמורה, וזאת על מנת לשקלול לבסס טענה של אכיפה ברורנית החוסה תחת טענת הגנה מן הצדק בסעיף 149 (10) לחוק.
- את בקשתו סמך הסגנו על כתב האישום שהוגש במסגרת ת"פ 50835-05-19 **מדינת ישראל**

עמוד 1

נגד רץ מנוחם, בו על פי הנטען נגרמו למתלוונת שלושה שברים בובון רגלה, אשר בגיןו הוגש הנאשם שם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין**, ולא בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין כבעניינו, ומשכך לשיטתו עמדת ההגנה בנטול הריאוני הדרוש על מנת שבית המשפט יקבל את עתרתה למתן הצו למאשימה.

7. המאשימה טענה מנגד, כי כדי שיומצאו לנאים החומרים המבוקשים (על מנת לבחון אפשרות לבסס טענה של אכיפה בררנית), על הנאשם לסמוך ידיו על תשתיית ראייתית ראשונית. לסבירת המאשימה, הצגת כתב אישום אחד, בו בעקבות שבר שנגרם למתלוונת הוגש כתב אישום בגין עבירה שענינה חבלה של ממש ולא בעבירה של חבלה חמורה, אינה מהווה תשתיית ראייתית ראשונית ומשכך, דין הבקשה להידוחות.

דין והכרעה

8. ראשית חכמה אצין כי המוגרת הנורמטיבית להמצאת מסמכים כגון אלו אותם מבקש הסגנו לצורך שקיית וביסוס טענה של אכיפה בררנית עתידית, אכן נמצאת בגדרי סעיף 108 לחוק (בעניין זה ראו, בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוני לבנות (20.12.2008); בש"פ 2447/16 פלוני נ' מדינת ישראל - פלוני נ' מדינת ישראל (10.08.2016); בג"ץ 4922/19 אפרים נוה נ' מדינת ישראל - פרקיליטות מחוז מרכז (פלילי) (09.12.2019) (להלן: "ענין אפי נוה").

9. בפסקה נקבע, כי על מנת שבית המשפט יערת לבקשת הסגנו להמצאת מסמכים מأت המאשימה על מנת לבסס טענה של אכיפה בררנית, על הנאשם להראות **תשתיית ראייתית ראשונית** לביסוס טענותו לאכיפה בררנית (בעניין זה ראו, ת"פ (מחוזי ח' 19-03-19486-19 קנדה כסאהין נ' מדינת ישראל (18.08.2019)). עם זאת, נקבע, כי אין צורך שהנאשם יציג תשתיית ראשונית להוכחת הפליה מכוונות וזרוניות, שיקולים זרים, או חוסר תום לב מצד הרשות, אלא די לסגנו להוכיח כי בבחון התוצאה ישנה הפליה (בעניין זה ראו, ע"מ 1786/12 ג'ולאני נגד מדינת ישראל נ' (לאו ג'ולאני) (20.11.2013) (להלן: "ענין ג'ולאני"); ע"פ (מחוזי תל אביב-יפו 80095/08 מדינת ישראל נ' אליהו אור (07.09.2009))).

10. באשר למסקלו של הנטול הריאוני שעל הנאשם להוכיח, נמנעו בתי המשפט לקבוע מסמרות בעניין זה ונקבע כי כל מקרה יבחן לפי נסיבותו, ובית המשפט הדן במרקם הפסיכופיזי יבחן האם עמד הנאשם בנטול הריאוני הנדרש ואולם, נקבע כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמור מהרף שנדרש לצורך סתרת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הבררנית עצמה. וכך באו לידי ביטוי הדברים בעניין אפי נוה לעיל: "אך בהליך הפלילי, לא די לנאים להגוט את מילת הקטם "אכיפה בררנית" על מנת לפתח את פתח מurret המידע. דווקא נוכחות הנפקות של קבלת טענה לאכיפה בררנית, עד כדי אפשרות לביטול כתוב האישום, נדרש בית המשפט "לשנן" טענות אלה גם בשלב הגילוי, שאם לא כן, אין לדבר סוף...הנטול להנחת תשתיית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים בנוגע למידיניות האכיפה מוטל על הנאשם. ברגע דא, לא די בעצם העלתה טענה לאכיפה בררנית על מנת להורות לתביעה למסור מידע מכוון סעיף 108 לחסד"פ. טייבו של הנטול הריאוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמור מהרף שנדרש לצורך סתרת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הבררנית עצמה" (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.).

11. עוד ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בת"פ (מחוזי ת"א 19-09-58332-58332 רפאל נינו נ' מדינת ישראל (29.12.2019), לפיهم: "בהתאם לזכות גילוי הקבועה בסעיף 108 לחסד"פ, הנטול

להנחת תשתיית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע מוטל על הנאשם. אשר לטיב הנטל שיטול על הנאשם, זה יקבע בהתאם לנסיבות המקירה הקונקרטי, ומכל מקום יהא נמור יותר מהרף הנדרש לצורך סתיות חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הברנית. ואולם, גם במקרים שבהם יפורש הנTEL הריאוני בנסיבות, על הנאשם להרים את הנTEL הריאוני בטרם תתגבש חובת המאשימה לגלוי" (ההדגשות אינן במקור, ג.ש.מ.).

12. בrhoח הדברים האמורים, נקבע בע"ח (מחוזי נצ') 31996-03-14 **אסטר אלמקרים נ' מדינת ישראל** (20.03.2014) (להלן: "ענין אלמקרים"), כי יש צורך להקל עד מאד בנTEL הריאיה הריאוני הנדרש מן הנאשם להציג לצורך קבלת הנתונים על הגשת כתבי אישום במקרים דומים: "ראוי וצריך לאפשר לנ宴ם, במקרים מתאימים, לעין בהחלטות רלבנטיות של התביעה, ובמקרים המתאימים לקבל נתונים סטטיסטיים על הגשת כתבי אישום במקרים דומים. כאשר יש להקל מאד בנTEL הריאיה הריאוני הנדרשמן הנאשם להציג לצורך קבלת הנתונים, בשונה מוגן נTEL הריאיה הנדרש לצורך הוכחת הטענה של אכיפה ברונית". (ההדגשות אינן במקור, ג.ש.מ.).

13. עוד ובענין זה יוער, כי בע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פולדי פרץ** (10.09.2013), ציין כב' השופט פוגלמן (בדעת יחיד) בהתייחסו לטענת אכיפה ברונית, כי לדידו, לעיתים די שהנאשם יציביע על מספר מקרים בודדים, ולעתים אף על מקרה אחד, על מנת שיעביר את הנTEL לשכמה של המאשימה להוכיח כי לא הייתה אכיפה ברונית, וזאת משומם שהרשota נהנית מגישות עדיפה למידע הרלוונטי. אם כי יצווין, כי שופטי הרוב חלקו על גישה זו וסבירו כי על פי רוב אין מקום להסתפק בהצבעה על מספר מקרים בודדים על מנת להעביר את נTEL ההוכחה לשכמה של הרשות להוכיח כי לא התקיימה אכיפה ברונית.

עם זאת, וזאת חשוב להציג, הדיוון שם נסוב על **טענת האכיפה הברנית גופה**, כאשר בית המשפט הסתיג מהציג מקרים בודדים על מנת לבסס טענה של אכיפה ברונית. אך לענין שאלת **עוצמת התשתיית הראשונית** הנדרשת לצורך שיקילת האפשרות לטענה של אכיפה ברונית, נראה כי מלימוד על דרך ההיקש, ובשים לב לכך שבית המשפט אף קבע מפורשות כי הנTEL של התשתיית הריאונית נמור יותר מאשר הנTEL הדרוש להוכחת טענת האכיפה הברנית גופה, ניתן למודד כי יהיה ניתן להסתפק לעתים במספר מקרים מצומצם או אף במקרה אחד במקרים חריגים, על מנת שההגנה תוכל את שלב הוכחת אותו נTEL ראשוני.

14. עוד בענין הנTEL הריאוני של הנאשם לעמוד בו, ניתן לראות כי ככל שהבקשה למצאת המסמכים גורפת וככלית, או כאשר היא מתבססת על טענה בדבר מיעוט נתונים במגרי המידע המשפטיים, כמו גם בקשות בעליםא שלא מבוססת אף לא על בדיל ראייה, אלא רק על סמרק ניסיון החיים - הדבר יקשה על בית המשפט להיעתר למתן הצו המבוקש (ראו לענין זה, ת"פ (שלום חי) 34097-06-18 **מדינת ישראל נ' עלי סואעד** (22.12.2019), וכן ת"פ (שלום נת) 16810-01-18 **פלונית נ' מדינת ישראל** (17.12.2019)).

15. מבחן נוסף שנקבע בפסקה בכל הנוגע לשאלת האם הנאשם עומד בנTEL הריאוני הנדרש הימנו, נגזר בין היתר מהשאלה מה מידת הכבידה שתוטל על המאשימה לצורך השגת החומר אותו הנאשם עותר לקבל לידי. ככל שמידת הכבידה על המאשימה למתן החומר גדולה יותר, כך

בהתאם על הנאשם לעמוד בנטל ראשוני בעל עצמה גבוהה יותר (ראו לענין זה, **ענין ג'ולאני לעיל; ענין אלמקרים לעיל; ע"ח (מחוזי נצ') 47827-04-15 מדינת ישראל נ' יהודה ברמי** (14.06.2015)).

16. מהתם אל הכא, בא כוח הנאשם הציג לבית המשפט כתוב אישום אחד הדומה בנסיבותיו למקורה שלפנינו, בו כתועאה מעשיו של הנאשם שם נגרמו למ tallyונת שלושה שבטים באכבעה וכתוואה מכך הלה הואשם בجرائم חבלה של ממש ולא בחבלה חמורה כבעניינו (גם כי בכתב האישום שנדון לפני מוחס לנאים בנוסף לגרימת שבר באכבע המתלוון, גם גרימת שבר במחיצת אפו). במצב הרגיל של הדברים ספק ענייני כי יש בכךו של כתב אישום אחד להוות תשתיית ראייתית ראשונית לבקשתה למצאת מסמכים, וביתר שאת כאשר אין חפיפה מלאה של ממש בין השברים שבכתבו האישום השונים. עם זאת, בנסיבות הייחודיות של הבקשתה שלפני, מצאתי, לא בלי התלבטות, להורות למאשימה למציאה לסוגור את המסמכים הדרושים, ואנמק.

17. ראשית, בדיון בבקשתה שהתקיים ביום 08.01.2020, הודה בא כוח המאשימה ברוב הגינויו כי אכן יש בידי המאשימה לאתר כתבי האישום שהוגשו על ידי תביעות לכיש בין עירית חבלה חמורה בשנתיים האחרונים באמצעות מספרי הפל"א שלהם - בנקל. אם כי, הצלבתם של מספרי הפל"א אל מול מספרי הת"פ של כתבי האישום אינה מלאכה כה קלה לביצוע וכך ותארך זמן. בתגובה לכך, ביקש הסגנור לצמצם את בקשתו לקבלת רשימת מספרי הפל"א של כתבי האישום בלבד, תוך שציין כי מלאכת הצלבת המספרים תעשה על ידו. משכך, ומשהצהירה המאשימה כי ביכולתה למציא את רשימת מספרי הפל"א באמצעות חיצת כפטור פשוטה, נראה כי לקבלת בקשתו של הנאשם לא טוביל לכל הכבדה עליה. צא ולמד, שבנסיבות אלו, אף התשתיית הראשונית הנדרשת להציג על ידי ההגנה מתמתנתה מלאיה, כך שהתשתיות אותה הציג הסגנור בדמות כתב אישום אחד הדומה בנסיבותיו למקורה שלפני, לכaura די בה.

18. שניית, מלבד העובדה כי המצאת המסמכים מצד המאשימה אינה מהוות עבורה נתל מכבד, אין למעשה בקבלת הבקשתה כל פגעה במאשימה, שכן אין מדובר בחומרים שחיל עליהם חיסין, שיטות עבודה וכיוצא באלו, וכי למעשה אין למאשימה כל טענה מהותית מדוע שלא למציא לסוגור את רשימת מספרי הפל"א, כאשר טענתה היחידה עליה היא נסמכת (כאמור) הינה, כי הסגנור לא עמד בנטל התשתיית הראשונית המוטל עליו.

19. שלישיית, בא כוח המאשימה הודה במהלך הדיון, כי אין בידי המאשימה הנחיות ברורות של פרקליט המדינה באשר למדינות העמדה לדין בעירית החבלה חמורה. בעניין זה של הזכות לקבלת המידע, קיימת חשיבות לשאלת האם לتبיעה יש מדיניות העמדה לדין בעיריות הנדרנות. כאשר ישנה מדיניות סדרורה, יכול ותמצא תשובה לטענותו של הנאשם בדבר אכיפה ברנית, אף ללא הצדקות להשוואה בין עניינו לבין מקרים אחרים. אולם, ככל ואין למאשימה מדיניות ברורה, ישנה חשיבות מרובה יותר לבדיקה השוואתית בין כתבי האישום השונים, ולשאלה האם סטתה התביעה מדיניותה בעניינו של הנאשם מטעם שאינו מוצדק (בעניין זה ראו, ת"פ (שלום ו-ם) 31377-10-16 מדינת ישראל נ' יקיר אשבל (21.10.2018), וכן ע"ח (שלום קריות) 38064-01-14 גلينה וויט נ' מדינת ישראל (03.03.2014)). ובענינו, משהודה בא כוח המאשימה כי אין בידי הנחיות

ברורות, סבורתני כי עוצמתו של הנטול הראשמי הרובץ לפתחו של הנאשם פחות אף מטעם זה.

20. בשולי הדברים יצוין, כי לא נעלם מענייני כי הענות לבקשת הסגנור יכול ותפוחהفتح לבקשתו נוספת שיוגשו ויהוו נטל כבד הן על המאשימה והן על בית המשפט. ואולם, עם כל הכבוד הרואוי לחשש זה, הרי שזהו רק אחד מן השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו ליתן החלטה בבקשתו מסווג זה, ובורי כי אין מדובר במקרה הראשון בו מתבקשת המאשימה להמציא לנאים נתונים סטטיסטיים אודות העמדה לדין (ראו לעניין זה, דבריה של כב' השופתת ד' ברק - ארץ **בעניין ג'ולאני** לעיל; **ובעניין ברמי** לעיל). מה גם, שהשיקול שעוניינו האפשרות התאורטית כי הענות לבקשתה עלולה "להוליד" בקשה דומות בעתיד יקבל משקל פחות וזאת בהינתן התכליות החשובה העומדת בסיס סעיף 108 לחוק שעוניינה התרומה במצוות הפורע המובנה הקיים בהליך הפלילי בין המדינה לבין הנאשם (ראו לעניין זה, [ע"פ 18/3600 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (20.06.2019)).

21. אודה ולא אבוש כי התחבתי רבות בשאלת האם הצגת מקרה אחד די בו כדי לבסס את אותו נטל ראשוני של הגנה לעמוד בו, שכן ברור לכל כי אף אם עמדה ההגנה בנטול האמור, הרי שעשתה זאת בדוחך רב, עת נשמכה בבקשתה על תשתיית דלה, וטוב היהתה עשו לו היהנה נשמכת על תשתיית רחבה יותר. עם זאת, כאשר על כפות המאזנים מונחת הפגיעה האפשרית בגיןם ככל שביקשתי תדחה והעובדה כי אין עסקין בשקלית טענת האכיפה הברורנית לגופה, מצד אחד - והעובדה כי אין בהיעדרות לבקשתה כדי להכביר על המאשימה בשםין לב לפעולת המחשב הפשטה הנדרשת הימנה, וכי לא יגרם למאשימה כל נזק מהמצאת הממסכים, מצד שני - מצאת כי הCPF נוטה לעבר היעתרות לבקשתה בחו הפעם.

22. סוף דבר, הריני מורה למאשימה להמציא לסגנור בתוך 21 يوم את מספרי הפל"א של כל כתבי האישום שהוגשו בשנתיים האחרונות על ידי יחידת תביעות לכיש בגין עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

קובעת למענה מפורט ולדין לפי סעיף 144 לחס"פ - ליום 19.05.2020 בשעה 13:15

ה הנאשם מוזהר בחובת התיציבותו לדין, שם לא כן, יתכן והדין יתקיים בהעדתו או יוצאה צו להבאותו.

ניתנה היום, ט' שבט תש"פ, 04 פברואר 2020, במעמד הצדדים.